ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3399/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Νοεμβρίου 1991

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 137/79 περί καθιερώσεως ειδικής μεθόδου διοικητικής συνεργασίας για την εφαρμογή του ενδοκοινοτικού καθεστώτος σε προϊόντα αλιευόμενα από τα πλοία των κρατών μελών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως τα άρθρα 27 και 396,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 137/79 της Επιτροπής [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3634/89 [2], καθιέρωσε ειδική μέθοδο διοικητικής συνεργασίας για την εφαρμογή του ενδοκοινοτικού καθεστώτος σε προϊόντα αλιευόμενα από τα πλοία των κρατών μελών·

ότι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1911/91 του Συμβουλίου [3] και με ισχύ από 1ης Ιουλίου 1991, τα Κανάρια Νησιά αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·

ότι πρέπει ως εκ τούτου να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 137/79,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 14α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 137/79, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για την εφαρμογή των άρθρων 1 και 2, τα πλοία που είναι εγγεγραμμένα μόνιμα στα νηολόγια των αρμόδιων τοπικών αρχών ("Registros de base"), της Θέουτα ή της Μελίλα, δεν θεωρούνται πλοία κρατών μελών.

2. Οι τελωνειακές αρχές του λιμένα προσόρμησης ή εξοπλισμού ενός αλιευτικού εγγεγραμμένου μόνιμα στα νηολόγια των αρμόδιων τοπικών αρχών ("Registros de base") της Θέουτα ή της Μελίλα, δεν μπορούν να εκδώσουν δεσμίδες εντύπων T2M για το πλοίο αυτό.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1991.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 21 Νοεμβρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Christiane SCRIVENER

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ αριθ. L 20 της 27. 1. 1979, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 355 της 5. 12. 1989, σ. 22.
(3) ΕΕ αριθ. L 171 της 29. 6. 1991, σ. 1.